

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται είσι δεκτοί πάντες.
Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα
καὶ αἱ εἰκόνες συνεργῶν καὶ καλλι-
τεχνημάτων Ἀγγελλίαι μετ' εἰκό-
νων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονομί-
σμα παντός ἔθνους, προκλήρωται.

Ἐκαστον φύλλον λεπτά 15.
Πώλησις εἰς τὰ κισθία καὶ πρακτο-
ρεία. Τόμοι ἀπλ. 8ρ. 8, χρυσόδ. 10.
Ἐξωτ. 8ρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμ-
βάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχίσια
καὶ καλλιτεχνικά ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ καὶ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 37.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερ. 8ρ. 8.—Ἐξωτερ. 8ρ. 12.

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ

Η ΝΗΣΟΣ ΠΡΩΤΗ
ΚΑΙ Η ΕΚ ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ ΘΕΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ

Εν τῶν μάλιστα μαγευτικῶν τοπίων, ἅτινα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ φύσις ἐν τῇ ἐλευθέρῳ ἑλληνικῷ ἔδαφει μακρὰν τῆς ἀπατηλῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιτετηθευμένης καλλονῆς, πρέχει ἡ ἐν τῇ Μεσογίῳ δεξαμενῇ καὶ παρὰ τὴν νοτιοδυτικὴν ἀκτὴν τῆς Πελοποννήσου μικρὰ νῆσος Πρώτη.

Ἡ νῆσος αὕτη ὁρωμένη ἐκ τῆς ἐξ περιόπου στάδια πρὸς ἀνατολάς αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἀπόπτου ὄροπέδιου κειμένης κωμοπόλεως Γαργαλιάνων, παρίστανει κροκόδειλον παμμέγιστον κείμενον πρὸ τοῦ ἐπινείου τῆς μνησθείτης κωμοπόλεως καὶ οἰοῖται φρουροῦντα ἐκεῖθεν ἅπαναν τὴν πρὸς Δυσμὰς ἐκτεινομένην Μεσόγειον. Θέα θελκτικὴ ὅσον καὶ περιέργος, καὶ ἦν οὐδαμῶς ἠθέλει τις ἶδει ἐν ἰσῇ μαγεῖα διαγραφομένην ὑπὸ τῆς ἀριστοτέχνιδος φύσεως. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς νῆσου ταύτης ἀφιέμενος ὁ ὀφθαλμὸς εἰς τὴν ἀτέρμονα Μεσόγειον θάλασσαν, τὴν ἑξικουμένην μέχρις Ἀφρικῆς, κορέννεται πλανώμενος ἀνά τὸν εὐρὺν θαλάσσιον ὄριζοντα, ὃν πλησίον διασχίζουσιν ἀπείρητα σκάφη, καὶ φέρεται ἐκθαμβὸς ἔνθεν μὲν διωρῶν ἀνὰ τὸ Ἴόνιον τὰς Στροφέδας νήσους, τὴν Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, ἔνθεν δὲ ἀνὰ τὴν γηραιὰν Πύλον καὶ τὰς Οἰνούσας, καθορῶν ἐξ ἀπόψεως τὰς ἀκτὰς τῆς ὁμοῦ Γερηνίας, παρὰ τὰς ὁποίας πιθανῶς τέθνηκαὶ καὶ ἡ ἀρχαία δημοικὴ Πύλος, ἡ Νηλῖος, περὶ ἧς ἄλλως μαρτυροῦσι καὶ ἱκανὰ μνημεῖα σωζόμενα ἐστὶ καὶ νῦν. Ἀλλ' ἡδὴ ἐκεῖ παρὰ τοὺς φύντας θάμνους καὶ τὸν ἄβατον κισόν καθήμενὴ τὴν νόκτα ἡ ἐξελμος γλαυκὴ ἀντηγεῖ ἐν μέσῳ σιγαλῆς ἐρημίας τὸ πένθιμον κί. Ὅποια ἀλλότριος μοῖρα! Πέραν πρὸς τὸ βάθος ἀπλοῦται ἡ ἀφρόσση καὶ βαθύρρους τῆς Μεσογίου θάλασσα, ἔδω κάταπτος ἡ εὐφορος καὶ τροφοδοτὴς τῆς Τριφυλίας πεδιάς αἰθέτος, εὐμηλος, οἶνοπληθῆς· ἐνθα ἡ πολύκαρπος ἀλὴ ἐρρίζωται, ὄγγυα καὶ ροαὶ καὶ μηλαὶ ἀγλαόκαρποι, σοκίαι τε γλυκεραὶ καὶ ἑλαῖαι τηλεθέουσαι.

Τέλος ἀμφότεραι αἱ ζειδαροὶ αὐταὶ ἐκτάσσει, ἄνωθεν τῶν ὁποίων ἀναπέπταται γαλανὸς οὐρανός, ἀνοίγονται ἐνταῦθεν ὡς ἐπὶ πλακίσου ζωγράφου ποικίλων ἀποχρώσεων, καὶ ἡ φύσις δεικνύσιν ὑπερηφάνως τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς· ῥιγηλὸν καὶ ἐν ὅλῳ αὐτοῦ τῇ μαγεῖα, ἐν ᾧ εἰς τὸν ὄριζοντα ὁ ἥλιος πυρφόρος κατερχόμενος ἀγγάζει χρυσόχροα τὰ περὶ ξὺ καὶ δύοται.

Χρ. Φερνενζος.

Η ΚΑΛΗ ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΜΗΤΩΡ

(Grossmutterchen)

— Μετ' ἀκρόασιν τῆς ἐξόχου φερωνύμου συνθέσεως τοῦ μουσουργοῦ Langer(*) ἐν τῷ ὀμίλῳ τῶν Φιλομούσων τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1894.

Ἐντὸς τοῦ εὐκτηρίου τῆς ὠραίου δωματίου Περὶ τὴν δύσιν κάθεται χειμερινοῦ ἡλίου Γλυκεῖα γραῖα τὴν μορφήν, κ' ἐν ἱλαρῇ γαλήνῃ Πρὸς τοὺς μικροῦς ἐγγόνους τῆς τοιαῦτα ἀπειθύνει, Ἐν ᾧ μετ' ἀκρας προσοχῆς αὐτὴν περικυκλοῦσι Καὶ μετ' ἀγάπης καὶ στοργῆς πολλῆς τὴν θεωροῦσι.

« Ἀγαπητοὶ μου ἕγγονοι!
Ἐν τῇ θρησκείᾳ ἔμμονοι
Καὶ ἐν τῇ εὐποιᾷ,
Νὰ ζῆτε ἄνθρωποι καλοί,
Ἄχ! τοῦτο πόσον ὄφελει!
Εἶν' ἀκρα εὐτυχία! . . .

(*) Καὶ πρὸς ποιητικὴν ἄμα ἐρμηνεύειν αὐτῆς.

Ὁ Οὐρανὸς σὰς εὐλογεῖ,
Ὅπου βαδίζετε ἢ γῆ
Τὰ κάλλιστ' ἀνθεὶ φύει,
Πετῶσιν ἄγγελοι ἐκεῖ
Κ' ἐν οὐρανῷ μουσικῇ
Καὶ οὖς καὶ νοῦς μένει. . .
Κ' ἐμέ, κ' ἐμὲ μίαν φοράν,
Ὅποτε ἤμην νέα.
Μ' ἐβλεπον μ' ἀπειρον χαρὰν,
— Ὡς ἤμην καὶ ὠραία —
Παντοῦ πτωχοὶ καὶ δυστυχεῖς . . .
Ὁ πούς μου ἵπτατο ταχύς,
Ἡ χεὶρ νὰ ἔλεσον.
Νὰ τοὺς παραμυθίσῃ,
Ὅστε μὴδεὶς αὐτῶν ν' ἀλγῇ.
Χαρὰν εἰς ἕκαστον ἢ Γῆ
Καὶ τέρψιν νὰ προσφέρῃ.

Πλὴν, ὡς ἐγώ, τίς ἔχαιρε ποτὲ τῶν ἐπαυτῶν;

Ὡ! πλήρης θείας χάριτος
Εὐδαιμονία ἄρβητος
Ἡ τῶν εὐεργετῶν! . . .
Μ' ἐκίλει τότε μουσικῇ,
Ἐνόμιζον ἀγγελικὴ
Φωνὴ ἐκ τῶν χειλέων τῶν
Θερμῆς εὐγνωμοσύνης,
Ἐν ᾧ ἐξέπνε' ἀπ' αὐτῶν
Ἡ φρόσις τῆς ὀδύνης!
Ὡ! ναί, ναί, ὅτε συμπαθῆς
Τοῖς ἔτεινον τὴν χεῖρα,
Ἡνοίγετό μοι παρευθῆς
Τῶν Οὐρανῶν ἢ θύρα.
Κ' ἐκ χώρων πανευδίων
Τῶν Χερουβεῖμ
Καὶ Σεραφεῖμ,

Ὡ! ποῖα ἔκστασις! χαρὰ!
Μ' ἐβλεπον ὄμματα φαιδρὰ
Καὶ χεῖρα μ' ἐμειδίον! . . .
Μακαριότης ὡς αὐτὴ
Τρυφὴ ἑπουρανία
Πῶς ἄλλως εἶνε δυνατὴ
Παμφύλατα τεκνία!
Ἀγαπητοὶ μου ἕγγονοι!
Ἐν τῇ θρησκείᾳ ἔμμονοι
Καὶ ἐν τῇ εὐποιᾷ
Νὰ ζῆτε ἄνθρωποι καλοί,
Ἄχ! τοῦτο πόσον ὄφελει!
Εἶν' ἀκρα εὐτυχία! . . .

Φίλιππος Α. Οἰκονομίδης.

ΑΦΙΛΟΣ

Σ' τὴν ἀνοιξιν τοῦ βίου μου εἰμ' ἀφίλος καὶ μόνον
Πιστὸν μου ἔχω σύντροφον, τὴν θλίψιν καὶ τὸν πόνον.
Εἰμ' ἀφίλος, καὶ δι' ἐμὲ οὐδεὶς ποτε φροντίζει,
Οὔτε χαμόγελο γλυκὺ κανεὶς δὲν μοῦ χαρίζει.

Δὲν ἔχω φίλιν εἰς αὐτὴν τὴν γῆν τῆς εἰρωνείας,
Νὰ τῆς εἰπῶ τὰς θλίψεις μου κ' ἐκείνη νὰ δακρύσῃ,
Καὶ μ' ἕνα τῆς φιλῆς θερμὸ τὸ πᾶν νὰ διαλύσῃ,
Καὶ ἐφιάλτας ἀπᾶνεῖς καὶ φοβερὰς ἀνίας. . .

Δὲν ἔχω φίλιν! μόνη μου αἰώνια βαδίζω
Τὸν δρόμον τοῦτον τῆς ζωῆς τὸν πλήρη μυστηρίου,
Καὶ μόνον ὁ γλυκὺς Μορφεὺς μὲ κάμνει νὰ ἐλπίζω
Μ' ὄνειρα φεῦ! ἀπατηλά, ἄρον τὸ μαρτυρίου. . .

Λουκία.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΠΥΡΓΟΥ
ΗΤΟΙ
ΕΠΙΣΚΕΝΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“
ΕΝ ὨΡΑ ΠΙΝΙΑΣ

Τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν ἐξελθὼν περὶ τὴν 9 ὥραν τῆς πρωίας ἐπελαβόμην τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἐπιλοίπων συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως», ἀποφασίσας νὰ ἴδω ὄσους πλείονας ἐδυνάμην, διότι τὴν μεσημβριαν ἔμελλον ν' ἀναχωρῶ, καὶ διότι ὑπελείποντο εἰσέτι ἀρκετοί, ἐνῶ λεπτὴ βροχὴ περιέλουε τὸ Ἀχαϊκὸν ἔδαφος. Ὁ οὐρανὸς ἦτο κακαλυμμένος ὑπὸ τῆς μικρᾶς νεφελώδους τοῦ ἐσθθτος, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Ἀρόης ἔφερον τὴν προφυλακτικὴν τῶν ἀσπίδα.

Ἐν ταῖς ὁδοῖς ὀλίγους παρατηρῶ ἐξ αὐτῶν, καὶ βαδίζων πάντοτε ὑπὸ τὰς στοὰς οἰκιῶν τῆς πόλεως μεταβαίνω διαδοχικῶς παρὰ τισὶ συνδρομηταῖς, οἵτινες κατὰ συγκυρίαν ἀπουσίαζον ἐκ τῶν οἰκιῶν των, καὶ μετὰ θαυμασμοῦ πληροφοροῦμαι, ὅτι εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

— Ἄ! τοῦτο εἶναι περιέργων, διελογίστην, οἱ Πατρεῖς εἶναι χριστιανικώτεροι τῶν Ἀθηναίων.

Διέρχομαι μετ' ὀλίγον πρὸ τῆς μητροπόλεως καὶ παρατηρῶ ἐκ τῆς θύρας τὸν ναὸν μεστὸν ἀνθρώπων, καὶ ἐν μεγάλῃ τάζει καὶ κατανύξει ἀκροωμένων τῆς θείας λειτουργίας.

— Εἶθε ὁ Ὑψίστος, εἶπον, νὰ εἰσακούσῃ τῶν προσευχῶν των, μολοντί τοιαῦτα εὐχαὶ ὕλικῆς ἀπολαύσεως δὲν φθάνουσι μέχρις ἐκεῖ καὶ ἔφυγον κειθεν παρὰ τὴν θέλησίν μου, διότι δὲν μοι ὑπελείπετο χρόνος ἐπαρκῆς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν μου, ἵνα παραμείνω πλείοτερον.

Φθάνω εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου καὶ περὶ κινήσειν ἐλαχίστην, ὀλίγους περιδιαβάζοντας κατὰ μῆκος αὐτῆς.

Ψεκᾶδες λεπτοτάτης βροχῆς ἐφρᾶντιζον τὴν πλατεῖαν.

«Νεκρὰ πόλις, διελογίστην, ἦν ἡ ἀπρονοησία τῶν ἀρμοδιῶν κατέστησεν ἐπὶ μάλλον ἐπισηφῆ. Ἄν ἐξακολουθῆσῃ ἡ κατάστασις αὕτη, δὲν διατρέχουσιν αἱ Πάτριαι τὸν κίνδυνον νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν θέσιν τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Ψαρρῶν; Οἱ κάτοικοι αὐτῶν δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, μήπως ἔγκαταλείψωσι τὴν πόλιν; Πρῶτοι οἱ σταφιδοτομισταὶ, σταφιδομεσιταὶ, σταφιδοτραπεζίται, σταφιδοπαρραγγελοδόχοι καὶ ξένοι, δεῦτεροι οἱ σταφιδαγορασταὶ, μεταπωληταὶ καὶ παραλήπται, καὶ τρίτοι οἱ χρυσωκόποι, οἱ κατεστραμμένοι καὶ ἀπένταροι, θὰ ἔγωσι πλέον ἠδιαφέρον καὶ ἐλπίδα νὰ μείνωσιν ἐνταῦθα;»

Εἶναι ζήτημα, ὅπερ θέτομεν ἐπὶ τοῦ τάπητος, διότι τὰ μετ' ὀλίγον διαδραματιζόμενα πρὸ ἡμῶν ἐν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου τοῦ Α', ἔφερον ἡμᾶς εἰς σκέψεις δυστυχῶς τοιαύτας.

«Δεκαοκτὼ χιλιάδες μία! δεκαοκτὼ χιλιάδες δύο, δεκαοκτὼ χιλιάδες! . . . ἔχει ἄλλος, Κύριοι, τί λέτε;»

«Δεκαοκτὼ καὶ μισή!»

Ἐν ᾧ σύννους περιεπάτων κατὰ μῆκος τῆς πλατείας, αἱ ἀνωτέρω λέξεις μ' ἔκαμαν νὰ στρέψω τὴν κεφαλὴν.

Ἐξωθὴ τοῦ καφενείου Βουρδέρη ἦσαν ἐστημένοι δύο τραπεζαὶ καὶ περὶ αὐτὰς δύο ἢ τρεῖς γραφεῖς καθήμενοι καὶ τινες ἄλλοι ἱστάμενοι ὄρθιοι.

— «Οἰκία τριώροφος, ἐπὶ ἑπτακοσίων πήγων οἰκοπέδου, μὲ κῆπον καὶ φρέαρ, δεκαπέντε χιλιάδες μία! δεκαπέντε χιλιάδες δύο, δεκαπέντε χιλιάδες, ἄ—λά! . . . ἔχει ἄλλος;»

— «Δεκαεὶ χιλιάδες.»

— Ἐν ᾧ ἐβάδιζον πρὸς τὸ καφενεῖον Βουρδέρη, ἕτερος κῆρυξ ἐφώνει τ' ἀνωτέρω ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς.

— Ὅκτὼ χιλιάδες μία, ὀκτὼ χιλιάδες δύο, ὀκτὼ χιλιάδες . . . θὰ πάρῃ τέλος, ἔχει ἄλλος Κύριοι; . . . ἄ—λά! . . . εἶναι ὠραῖον κτήμα Κύριοι, παράγει 40,000 λιτρῶν σταφίδος.

Ἄλλος ἀνωτέρω ἐπίσης ἀνεκράξει ἐννεα χιλιάδες, καὶ διὰ μιᾶς ἡ πλατεῖα κατεκλύσθη ἐξ ἀνθρώπων, ἰδίᾳ δὲ τὰ μέρη ἐνθα διενηροῦντο αἱ δημοπρασίαι.

Μόλις ὁ κόσμος ἐξῆλθε τῶν ναῶν διηυθύνθη πρὸς τὴν πλατεῖαν.

Ἦτο Κυριακὴ, καὶ κατ' ἔθος καὶ ἀνάγκην ἡ ἡμέρα αὕτη ἀφιερῶται εἰς τὴν ἀργίαν, διασκεδάσιν, πολυφαγίαν καὶ πολυποσίαν, τὰ ἱερὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν περιουσιῶν τῶν πτωχευόντων.

Ἡ ἡμέρα, βλέπετε, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θείων καὶ ἐπικολούθησεν μετὰ ταῦτα ἡ ἐκποίησις τῶν περιουσιῶν. Αὕτη θὰ τελειώσῃ ἀκριβῶς τὴν μεσημβριαν, ὅτε ὁ κόσμος θὰ πολυφαγῇ καὶ πολυπίη καὶ κατοπιν θ' ἀναπαυθῇ, θὰ διασκεδάσῃ καὶ θὰ περιπατήσῃ.

Τὴν ἐπιούσαν δὲ θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του, καὶ πάλιν θὰ ἐλθῇ ἡ Κυριακὴ, ὅτε θὰ ἐκποιήσῃαι νέαι περιουσίαι καὶ οὕτω καθέξῃς. Οὕτω μεταβάλλονται αἱ κοινωναὶ, πλουτίζουσιν δηλ. ἡ πτωγύουσι οἱ ἀνθρώποι, καὶ συνεπῶς στρεφόμεθα ἄνω καὶ κάτω, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μὲ γαλήνην ἢ τρικυμίαν, ἀπαράλλακτος ὅπως στρέφεται ἡ γῆ, ὁ κόσμος, τὸ σύμπαν!

Ὅσα ματαῖα ἐργασία! καὶ κόφῃ ματαιοπονία!

Ὅσα αὐτὰ διὰ νὰ πτωχύνῃ εἰς, καὶ πλουτίσῃ ἕτερος, νὰ διασκεδάσῃ ἄλλος καὶ νὰ κλαύσῃ ἕτερος.

Καὶ δι' ὅλα ταῦτα δὲν ὑπάρχει τρόπος, ἄλλη συνθήκη ἐν τῇ πανσόφει τοῦ Παντός;

Φαίνεται οὐχί.

— «Εἵκοσι χιλιάδες μία, εἴκοσι χιλιάδες δύο, εἴκοσι χιλιάδες . . . ἄ—λά . . . θὰ πάρῃ τέλος. . . ἔχει ἄλλος Κύριοι; ἄ—λά! . . .»

Ἐυρίσκουμην πλησίον τοῦ δημοπρατηρίου καὶ ἠκροώμην τῶν πλησίων μου φηγερομένων.

— Εἶναι ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις; ἡρώτα τις τὸν ἄλλον· πῶς εὐρέθη τὸ κτήμα αὐτὸ εἰς χεῖράς σου;

— Τὶ τὰ γυρεύεις; ἀπάντη μετ' ἀποστροφῆς ὁ ἄλλος, ὁ κόσμος χάνεται, ὁ κόσμος καταστρέφεται, τὰ κτήματα πωλοῦνται δι' ἕνα κομμάτι ψωμί, καὶ σὺ ἐρωτᾷς τίνας εἶναι καὶ τίνας ἦτο τὸ κτήμα;

Καὶ εἶχε δικαίον νὰ ἐρωτᾷ ὁ πρῶτος, διότι ἦτο ψυχολόγος.

— Τίς ἡ αἰτία τῆς καθημερ. ἐκποιήσεως ἐν στενῷ κύκλῳ καὶ ἐππευσμένως καὶ ἀθρόως τοσούτων κτημάτων; Μόνον ἡ ἀναγκαστικὴ βία τῶν δανειστῶν;

— Οὐχί. Πολλάκις ὁ πανικός.

Καὶ βεβαίως, ὅπταν εἰς μίαν κοινωνίαν, εἰς μίαν πόλιν ἐπέλθῃ οικονομικὴ κρίσις, ἐμπορικὴ καταστροφή καὶ τοῦ συνήθους παραγωγικοῦ πλοῦτος, ἡ ἀποσυνθέσις, τὰ ἄτομα ἐκτροχιάζονται τῆς τακτικῆς των ἀπομακρύνονται τοῦ κέντρου, περὶ ὃ στρέφονται, χάνουν τὴν σειρὰν των καὶ ἔγκαταλείποντα τὰς πηγυνομένας ἐστίας των, ἀπέρχονται εἰς ἀναζητήσιν ἑτέρας φωλεᾶς, ἑτέρας μᾶλλον ἀνεκτῆς ζωῆς. Τὰ ἐκποιούμενα ἀρὰ γε κτήματα ἐν ταῖς δημοπρατηρίοις καὶ μὴ, εἶναι μόνον τῶν πτωχευσάντων, τῶν ὀφειλετῶν; Ὅσοι θέλουν νὰ ἐκποιήσωσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων τὰ ἀκίνητα κτήματα των καὶ ν' ἀπέλθουν μακρὰν τοῦ τόπου, ἐνθα οὐδὲν ἐλπίζουσι πλέον, πρὸς ἀναζήτησιν ἐργασίας καὶ πόρου ζωῆς, τί ἄλλο ἐκτὸς τούτου ὑπολείπεται νὰ πράξωσι;

Λυπηρὸν τὸ πρᾶγμα καὶ ὄντως ἐπακολούθημα ἔχον τὰς ἐρημώσεως τῶν πόλεων.

Εὐχόμεθα, ἵνα μὴ τοιοῦτον συμβῆ καὶ εἰς τὴν φίλιν πόλιν τῆς Ἀρόης, ἀλλὰ τούναντιον ν' ἀναλάβῃ τὴν προτέραν αὐτῆς ζωρότητα, ἀκμὴν καὶ ἐμπορικὴν εὐκλειαν.

Πλησιάζουσιν ἡδὴ τῆς ἐνδεκάτης πρὸ μεσημβρίας ὥρας, ἔφυγον ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου τοῦ ὕλισμοῦ καὶ ἰβραήτιμοῦ καὶ μετέβην, ν' ἀναπνεύσω ὀλίγον θεωρητικὸν καὶ φιλοσοφικὸν ἀέρα παρὰ τοῖς ἱμοῖς ἀγαπητοῖς φίλοις καὶ ἀναγνώστασις. Τὸν κ. Μεγακλῆα Πατμεζῆαν καὶ Π. Παπαϊωάννου δυστυχῶς.

δεν ιδυνηθήν να συναντήσω, παρά την επιθυμίαν μου, και επειδή η ώρα παρήρηγο και ο χρόνος της αναχωρήσεώς μου πλησίαζε, μετέβην παρά τῷ κ. Διδάχῳ, φαρμακοποιῷ, ὅστις τυγχάνει ἀρχῆθεν συνδρομητῆς τῆς «Φύσεως» και εἰς τῶν καλλιτέρων αὐτῆς ὑποστηρικτῶν.

— Μόνον πέντε λεπτά, κ. Διδάχε, τῷ λέγω, ἔχω νὰ διαθέσω, διότι μετὰ τὸ φαγητὸν ὀφείλω ἀμέσως ν' ἀναχωρήσω διὰ Πύργον.

— Τόσον ἐσπευσμένως, κ. Πρίντζη; τοῦλάχιστον νὰ πῶμεν ἕν κονιάκ.

— Δι' ἕν κονιάκ ἔχομεν καιρὸν. Ἄς εἶναι.

— Καὶ πῶς σὰς ἐφάνησαν αἱ Πάτραι; εἶθε εὐχαριστημένους;

— Ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς μου πάρα πολὺ, τῷ ἀπαντῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς συμπολίτας σας οὐχί, διότι ἡ θέσις των μὲ λυπεῖ.

— Ναί, εἶναι εἰς ἕλεσιν κατὰστασιν, ἢ σταφίς τοὺς κατέστρεψε.

— Καὶ πῶς πηγαίνουν αἱ ἐργασίαι σας κ. Διδάχε; βλέπω ἐτοιμάζετε νέον φαρμακεῖον ἰδῶ πλησίον. Οἱ ἀσθενεῖς τῶν Πατρῶν εἶναι σχετικῶς πολλοὶ ἢ ὀλίγοι;

— Ὅλοι εἶναι ἀσθενεῖς, ὅλοι πάσχουν καὶ ἐργασίαι δὲν λείπουν. Προσεχῶς δὲ μεταφέρεται τὸ φαρμακεῖόν μου εἰς τὸ νέον κατὰστημα, ὅπερ εἶναι καλλίτερον καὶ εὐρωχύτερον.

— Ἀπὸ τὴν «Φύσιν» εἶθε εὐχαριστημένους;

— Ὁ! πολὺ μ' εὐχαριστεῖ, καὶ τὴν ἀναγινώσκω ἀπλήστως. Συγχαίρω μὲν.

— Εὐχαριστῶ πολὺ.

Καὶ ἀποχαιρετῆσας τὸν κ. Διδάχον μετέβην οἰκᾶς καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἐπέβαινον τῆς διὰ Πύργον ἀναχωρήσεως ἀμαξοστοιχίας.

(Ἐπεται συνέχεια)

Φ. Πρίντζης

Ο ΡΑΦΤΗΣ

(Ἠθογραφία)

Ὁ Ῥάφτης, ὡς καλεῖται ἐν τῇ Στερεῇ Ἑλλάδι ὁ Ἑλληνογράφτης, ἀπολαύει παρά τοῖς χωρικοῖς ἰδιαίτερας ὄλων ἐκτιμήσεως, παρεμφεροῦς τῇ τοῦ παπᾶ τοῦ χωριοῦ. Εἶναι ὁ ἀριστος φίλος τῶν καλλιπαρεῶν χωρικῶν, εἶναι ὁ περιζήτητος τοῦ χωριοῦ γαμβρός, εἶναι τέλος, ὁ γαλάντης καὶ κομψευόμενος, ὡς ἀβρά καὶ λυμφατικῆ Ἀθίς.

Τοιοῦτος καὶ ὁ ἦρως μας. Ὁ Πάρεδρος τοῦ χωριοῦ ἐπέδωκε πάσῃ θυσίᾳ τὴν χεῖρα τοῦ Ῥάφτου διὰ λησὸν τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ Μάρως, ἧτις ἦρα μανιωδῶς τοῦ Κώστα.

Τὰ προκαταρκτικὰ τῆς συμπεριεῖρας ἐτελείωσαν ὀρίσθη δὲ ἡ τοῦ Σάββατου ἑσπέρα διὰ τὴν ἰπίσημον ἀνταλλαγὴν τοῦ ἀρραβῶνος δακτυλίου.

Τῷ ὄντι τὸ ἑσπέρας ἐκεῖνο ὁ οὐντᾶς τοῦ παρέδρου ἰφωτοβόλει, ὅλοι οἱ συγγενεῖς τῆς νύμφης συνέρρειον, ὡς οἱ κλητοὶ ποτε τοῦ Πηλῆως, οὗς ἀπηθανάτισεν ὁ ποιητῆς Κάτουλλος.

Μετ' ὀλίγον καταφάνουσι καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ γαμβροῦ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων.

Ἡ τράπεζα αὐθωρεῖ ἐτοιμάζεται ἅπαντες παρακάθονται, τρώγουσι, πίνουνσι, διασκεδάζουσι.

Ἐρχεται τέλος ἡ ὥρα τῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ ἀρραβῶνος, ὁπότε εἰς τῶν τοῦ γαμβροῦ Διάντιεα τῇ φωνῇ βοᾷ—κοντακαρτερᾶτε, γὰρ νὰ συμφωνήσομε καὶ τί μὰς δίνει γιὰ προίκα;

Ἐπέρχεται σφοδρὰ διαφωνία ὡς πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ γαμβροῦ καὶ τοῦ πενθεροῦ. Τὸ συνοικεῖσιον διαλύεται, ἡ δὲ νύμφη μένει στὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ.

Τὴν χεῖρα τοῦ γαμβροῦ πρὸ πολλοῦ ἐζητεῖ καὶ ἕτερος προσετῶς τοῦ χωριοῦ διὰ τὴν ψυχοκόρην του, ἀλλ' ὁ γαμβρός πάντοτε ἀπήντα τὸ στερεότυπον «δὲν ἔχω καιρὸν». Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῶν ἀρραβῶνων πολλοὶ ἐμακάρηζον τὴν κόρην τοῦ παρέδρου, πλὴν τῆς ψυχοκόρης, ἧτις ἐκλαίει διὰ τὴν χυλόπητάν της.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὅποτε αἱ φωναί, τὸ γλέντι, καὶ τὰ νταούλια ἔπαυσαν πλέον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Παρέδρου καὶ ἡ πολυφωτία, λυχνία τοῦ οὐντᾶ ἐσθίεθη, κρότος σφοδρῶς ἀφύπνισε τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς ψυχοκόρης κοιμωμένους. Ἦτο ὁ Ῥάφτης μετὰ τῶν συγγενῶν του. Οὗτος, ἐνεκα τῆς πρὸς τὸν πάρεδρον φιλονικίας, πρὸς ἐκδίκησιν μετέβαινεν νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα τῆς ψυχοκόρης.

Ὁ πατὴρ τῆς ψυχοκόρης ἐντρομος ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς στρωμνῆς του καὶ κρατῶν τὸ καρυσφύλλι ἀνὰ χεῖρας ἐρωτᾷ ἀποῦς εἶναι.

— Ἐρχοῦμαστε νὰ πάρουμε τὴν κόρην σου ὁρὲ μὰς τὴν δίνεις;

— Φευγάστε γιὰτι θὰ ρίξου ἤρθατε μεθυσμένοι, νὰ μὲ σουργουνέψετε.

— Δὲν σὲ γελάμε, τὰ χαλάσαμε μὲ τὸν τσιφούτη τὸν πάρεδρον.

— Ἄν δὲν μὲ γελάτε βάλτε ἕνα κατοστάρικο στὴ κλειδαρότροπα καὶ ὑστερα ἀνοίγω.

Τῷ ὄντι τὸ ἑκατόφραγκον ἐτέθη, ἡ αὐλόπορτα τοῦ προσετῶτος ἀνεῳχθη. Ἐξύπνησαν καὶ τὴν ψυχοκόρη, ἧτις καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἀρραβῶνος δὲν ἐπίστευεν εἰσεῖτι εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι εὐρίσκεται ἐν συνεχεῖ ἠδυτάτῳ ὄνειρῳ. Ἀλλ' ὅτε μετὰ ὀκταήμερον ὁ ὕμναιος τὴν συνέδεε μετὰ τοῦ Ῥάφτου σφιγκτότερα καὶ εὐρίσκειτο πλέον εἰς τὰς ἀγκάλας του, τότε ἐπίσθη πλέον. Συχνὰ δὲ ἐπαναλαμβάνουσαν αἱ συγχαίρειαι της, ὅτι δὲν ἔβλεπε στὸν ὕπνον της, τὸ εἶδε στὸ ζῦπνα της.

ΚΥΡ-ΚΟΣ.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Φέρει τοὺς μάγους εὐλαβεῖς ἢ λάμπεις τῶν ἀστέρων Παρὰ τὴν φάτνην, λίβανον καὶ μύρτα προσκομίζουσι. Κλίνει τὸ γόνυ ἕκαστος ἐμπρὸς νηπίου χαίρων, Ἐμπρὸς ἐκείνου εὐσεβῶς σιγῶσι, γονατίζουσι. Ὁ πλάστης σάρκα ἐλάβεν ἐκ θείας εὐσπλαγχνίας, Τοῦ κόσμου ὁ Μεσσίας.

Θυμίαμα, ἦχος γλυκῆς, ἀρμονικὸς πλανᾶται, Ἐντὸς ἐκείνου τοῦ μικροῦ σπηλαίου, τοῦ ἁγίου. Ἀγάπης χεῖλη! τὴν ψυχὴν ἀνοίχτε, εὐλογεῖτε Τὴν θεῖαν του ἐνοσάρκωσιν, τὴν γέννησιν Κυρίου. Ὅποιος μὲ ἀδολή ψυχὴ τὸν ἄνθρωπο ὑμνήσῃ, Θεὸς θὰ προσκυνήσῃ.

Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μαζί, ὁ Πλάστης καὶ τὸ πλάσμα. Ὁ! ποῖα αὐταπάρνησις ἐκούσιος, γενναῖα! Ἄφ' οὗ διέκρινε βαθύ 'ς τὴν εὐτυχίαν φάσμα, Κατῆλθεν ἐπὶ γῆς σωτήρ. Ὁ δωρεὰ ὠραία! Ἐν ᾧ θρησκεία καὶ βωμὸς τὸ πᾶν ἐλημονήθη, Ὁ Ὑψιστος γεννήθη.

Δὲν ἄφησε τὸ σπλάγγνον του 'ς τὴν ἀβυσσο νὰ πέσῃ, Τὸ ρεῦμα ἤθελεν αὐτὸ μακρὰν τὸ παρασύρει, Ἀπὸ μακρὰν τὸ βλέμμα του δὲν ἤθελεν ἀρκέσει, Καὶ σάρκα ἐλάβ' ὁ Θεὸς 'ς τὴν φάτνη τὴν θυμῆρη. Γελά η γῆ κι' οὐρανός, τὰ Χερουβεὶμ λαλοῦσι, Τὸν λυτρωτὴν ὑμνοῦσι.

Μέσα 'ς τὸ σκότος ἀστράψε, ἀνοῖξάν τ' οὐράνια, Καὶ ἔστειλε τὸν Λόγον του ὁ Πλάστης, τ' ἔλεός του, Ἀσήμαντον, ἀγνώριστον, μὲ δίχως ἑρηφάνεια, Καὶ ἔσωσε τὸν ἄνθρωπο, καὶ ἐσώθ' ὁ ὁμοῖός του. Χριστέ μου! Ταύτη τὴν στιγμή μὲ δάκρυα γεμίζω, Καὶ εἰς ἐσὲ ἐλπίζω.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον, τὸν κόσμον νὰ λυτρώσῃ! Ἀποκαλύφθητε λοιπὸν καὶ κλίνετε τὸ γόνυ Ἐμπρὸς ἀπέιρου, ἐμπροσθεν ἐκείνου ποῦ θὰ δώσῃ Ζωὴν, ζωὴν αἰώνιον, τὴν ἀληθῆ, τὴν μόνην. Κλίνετε γόνυ! προσευχὴν, ὦ ναί! προσευχηθῆτε, Ἐστὸν πλάστη δεηθῆτε!

Ὁ! λυτρωτά μου, δόξα σοι! Πλάστα ἐλέησόν με! Αἰσθάνομαι Πανάγαθε, αἰσθάνομαι, γνωρίζω, Πτωχὸς ἐγώ, ἀμαρτωλός, Θεὲ συγχώρησόν με, Ὅτι δὲν εἶμαι ἀξίος ἐσὲ νὰ ἀτενίζω. Τὴν ἀπειρον ἀγάπην σου τὰ χεῖλη τὰ πιστὰ μου Ζητοῦν, ὦ λυτρωτά μου!

Κωνστ. Δηληγιάννης

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΝΤΟΣ 80 ΗΜΕΡΩΝ

α') Ὁ ἀπέραντος οὗτος σιδηρόδρομος, ὁ ἔρπον ἀνὰ μέσον τῶν ἀκηράτων θασσῶν κλπ., ὁ ἀναρριχώμενος ἐπὶ τῶν Γρανιτικῶν ὄρειν εἰς ὕψος 2300 μέτρων, καὶ οὕτως οἱ σπάνιοι σταθμοὶ τυγχάνουσι ἀπομονωμένοι ἐν μέσῳ τῶν ἐρήμων τοῦ Νέου Κόσμου, ἔρμαιον τῶν κοκκοβούλων ἐπιδρομῶν καὶ ἐπινοήσεων τῶν ἀγγίων Ἰνδῶν, ἢ ἀπέραντος καὶ ἡ μεγίστη αὐτῆς τῆς ὑψηλοῦ ὁδοῦ ἐτελειώθη ὀλοσχέρως τῇ 10ῃ Μαΐου 1869, παλαισάντων κατὰ μνήριον προσκομμάτων τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἐπιδειξάντων τὸ τολμηρὸν τῆς ἰδίας ἐπινοίας καὶ τὴν ἰσχύν τῆς θελήσεώς των.

Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Νέας Ὑόρκης, ἀφετηρίας τῆς γραμμῆς, μέχρι τοῦ ἀγ. Φραγκίσκου, τέρας αὐτῆς, εἶναι 700 λευγῶν, καὶ ἡ πορεία διαρκεῖ ἐπὶ ἑπτὰ ὅλας ἡμέρας. Οὐδεὶς ποτε ὁδοιπόρῳ θὰ ἔφθανε σῶος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς τὸν ἀγ. Φραγκίσκον, ἐὰν αἱ ἀμαξαὶ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ἦσαν κατασκευασμέναι, ὡς αἱ τῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἀμερικανός, καίπερ τολμηρότατος καὶ ριψοκίνδυνος, ἀγαπᾷ ὅμως τὴν εὐζωίαν καὶ προτιμᾷ, ἵνα κρημνισθῆ διαβαίνων γέφυραν ἐτοιμώροπον καὶ κλονουμένην καὶ ἀποθᾶνῃ ἐν εὐμαρείᾳ, ἢ ν' ἀπολεσθῇ κακοπαθῶν.

Ἐκαστος ὁδοιπόρος, πληρόνων ὀλίγον ἀργύριον (10 φράγκα καθ' ἑκάστην), δύναται νὰ ὁδοιπορῆ μόνος ἢ μετὰ τῶν φίλων ἐν ἰδιαίτερῳ χωρίσματι (Stateroom), ἢ πληρόνων 20 φρ. καὶ ἐν ἰδίᾳ ἀμάξῃ (palace-car) ἔχουσα κλίνην, τράπεζαν, καθέκλας, ἀνάκλιτρον κλπ. κλπ. Αἱ συνήθειαι ἀμαξᾶζαι περιέχουσι 48 θέσεις. Ἐν τῷ μέσῳ μένει ἑλευθέρα διόδος συναπτομένη ταῖς τοιαύταις ἀμαξῶν τῶν ἄλλων ἀμαξῶν, δι' ᾧ οἱ ὁδοιπόροι δύναται νὰ μεταβαίνωσιν ἑλευθέρως ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας ἀμαξῆς, ὡς ἐν ἀτμοπλοίῳ.

Ἐκατέρωθεν τοῦ διαδρόμου τούτου εἶναι καθέδραι περίεχτοι ἀναπαυτικώταται. Πληρόνων ἐν τάληρον δύναται ἕκαστος νὰ κοιμηθῇ ἐν κλίνῃ ἐξαιρετῶ, πληρόνων δὲ δύο φράγκα ἔχει ὡς κλίνην μίαν τῶν καθεδρῶν τούτων.

Αἱ ἀμαξαὶ θερμαίνονται τὸν χειμῶνα δι' ἐστιῶν κειμένων ἐν τοῖς ἀκροῖς ὁ δὲ ἀερισμὸς γίνεται δι' ἰδίω μν-

χανῶν. Ἐκάστη ἀμαξα ἔχει ἀπόπατον ἰδιαίτερον, καὶ ἰδίαν καλλωπισμοῦ τράπεζαν, ἐν ᾗ ὑπάρχει πλῆθος ὀθωνῶν, σαπόνια, ψῆκτρα, κτῆνα κτλ.

Πότε θὰ ἴδωμεν ἐν Εὐρώπῃ τοιοῦτους σιδηροδρόμους;

β) Ἐκαστος δύναται σήμερον νὰ περιέλθῃ τὴν γῆν ἐν 80 ἡμέραις, ἧτοι ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἄλλοτε ὁ περιηγητῆς ἐπορεύετο ἀπὸ Παρισίων εἰς Πετροῦπολιν.

Ἰδοὺ τοῦ περιηγητικοῦ δρομολογίου αἱ ἀποστάσεις.

Ἐκ Παρισίων μέχρι Νεσοβοράκου 11 ἡμέραι. Ἀπὸ Νεσοβοράκου διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ μέχρι ἀγ. Φραγκίσκου 7 ἡμέραι.

Ἀπὸ ἀγ. Φραγκίσκου μέχρι Vokohama δι' ἀτμοπλοίου 21 ἡμέραι.

Ἀπὸ Vokohama μέχρι Χόνγ-Κόνγ δι' ἀτμοπλοίου 6 ἡμέραι.

Ἀπὸ Χόνγ-Κόνγ μέχρι Καλκούττας δι' ἀτμοπλοίου 12 ἡμέραι.

Ἀπὸ Καλκούττας μέχρι Βομβάης διὰ σιδηροδρόμου 3 ἡμέραι.

Ἀπὸ Βομβάης μέχρι Καίρου (δι' ἀτμοπλοίου μέχρι Σουεζ καὶ κατόπιν διὰ σιδηροδρόμου μέχρι Καίρου) 14 ἡμέραι.

Ἀπὸ Καίρου μέχρι Παρισίων 6 ἡμέραι. Τὸ ὅλον 80 ἡμέραι. Θαυμάσιον τῷ ὄντι!

Κ. Γ. Κουμαντζῆς.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Εἰς τὴν Πτωχείαν

Πτωχεία! ὅταν μέλαινα τὰς πτέρυγας ἀπλώνῃς, κί' ὡς Ἐρινὺς ἐπέρχεσαι ἀγρία, φοβερά, γνωρίζεις πόσας εὐτυχεῖς ὑπάρξεις θανατόνεις, καὶ ὅτι πρὸ τῆς σῆς μορφῆς ἀπέρχεται ἡ χαρὰ;

Ἐκεῖ, ἔνθα το φάσμα σου σιωπηλὸν ἀπλοῦται, ὄνειρα μάτην πλάττονται γλυκεῖα, μελιχρά, καὶ ὁ δεσμὸς τῆς ἀκραίφνους ἀγάπης χαλαροῦται, τὰ δ' εὐγενῆ αἰσθητήματα καθίστανται ψυχρά.

Κί' ἐὰν εἰς οἰκογένειάν ποτε κατασκηνώσῃς, ἀμέσως θὰ ἐπέλθῃ τῆς λύπης ἡ ἀχλύς, ἢ στέρησις, τὰ βάσανα, αὐταὶ αἱ ἀτιμώσεις, εὐθὺς ὁ γέλως θ' ἀποστῆ, ὡς κούφη χρυσάλις.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ «Γονδολιέρου»)

Ι. Θ. Δημητράκουλας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ βαλάντιον.

Ἡ κατασκευὴ βαλάντιων ἐκ χάρτου προαπαιτεῖ προσοχὴν καὶ ἐπιτηδεύτητα. Κόψατε τετραγωνικῶς τεμάχιον χάρτου, διπλώσατε αὐτὸ εἰς τρία ἰσα μέρη, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ σχήματι 1, καὶ εἰς τρία ἰσα μέρη, ὡς παρίσταται τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων γραμμῶν τοῦ σχήματός μας. Οὕτως ἔχετε μικρὸν τετράγωνον, ὅπερ πιέζετε εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ γωνίας, ἵνα εἰσαγάγῃτε ἐντὸς αὐτοῦ τὰς πλευράς καὶ τῷ δόσῃτε τὸ σχῆμα ἀστέρος (σχ.

3). 'Ανοίξατε αυτό τότε έντελώς, ως ήτο έν αρχή, χωρίς να τὸ πιέσετε, ὅπως διακρίνονται καλῶς αἱ πτυχαί, αἵτινες ἐσχηματίσθησαν κατά τὴν προτέραν κατασκευὴν καὶ αἵτινες θὰ φανῶσιν ὅπως έν τῷ σχήματι 2. Συλλάβετε τότε μεταξύ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς χειρὸς τὰ δύο

σημεῖα α καὶ β, μεταξύ δὲ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τῶν δακτύλων τῆς ἄλλης χειρὸς τὸ γ καὶ δ. Τσακίσατε ἐλαφρῶς τὸν χάρτην, ὅστε αἱ τέσσαρες γωνίαι διπλοῦνται καὶ στρεφόμεναι ἐκάστη ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς, καὶ κατά τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν νὰ σχηματίσῃ τὸ σχ. 4. Ἐἶτα φέρετε τὸ σημεῖον α ἐπὶ τοῦ σημεῖου β, τὸ γ ἐπὶ τοῦ δ καὶ τὸ ε ἐπὶ τοῦ ζ, ὡς τὸ σχ. 5. Σφίγγετε τὴν αἰχμὴν ἢ ἐντὸς τῆς σχισμάδος καὶ οὕτω θὰ ἔχητε τὸ βαλάντιόν σας.

Φ. Η.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Α. Α. Ξελοῦαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐκάμαμεν παρατηρήσεις σας. Ἄνωμαλῆαι ἦρθσαν καὶ ἐφεξῆς ὑπισχυνοῦνται τακτικῆν. — Κ. Α. Α. Ἐρταῦθα. Δυστυχῶς δὲν ἐνεκρίθη. — Ι. Β. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν ἀπόδειξις έν παρόντι φύλλῳ. — Α. Ν. Π. Καλλιάνου. Ἐπιστολὴ με αἰνίγματα ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἡμερολόγιον ἀπεστείλαμεν ὑμῖν ταχυδρομικῶς. — Ι. Β. Μ. Θεσσαλονίκην. Δελτάριον ἐλήφθη. Θὰ δημοσιευθῆ έν καιρῷ. Φύλλα ἀποστέλλονται. Ἐστὲ ἡσυχος. — Α. Δ. Π. Κέρκυραν. Ἀντίτιμον Ἡμερολογίου ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Ε. Κ. Μοκρον. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς καὶ αἰνιγμάτων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν, ἔχει καλῶς καὶ ἡσυχάσατε. — Α. Ο. Πάτρας. Ἐπιστολὴ με συνδρομὴν ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Παρακαλοῦμεν ἐπιταχόνετε καὶ ἐκκαθάρσιν λοιπῶν. — Α. Χ. Turno-Magurele. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς κ. Π. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν. — Κ. Β. Δ. Πάτρας. Σᾶς ἀπεστείλαμεν ἀπόδειξιν φύλλον καὶ ἐνεγράφημεν. — Χ. Φ. Γαρφαλιάνου. Ἐπιστολῆς σας ἐλήφθη. Ἐχομεν πληθώραν ὕλης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ βραδύτης. Ἡμερολόγια ἐστέλαμεν ὑμῖν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΤΩΝ

Ν. Ε. ΠΑΝΑΓΟΥ ΚΑΙ Δ. ΦΟΥΣΑΡΑ

Ἐν Χαλκίδι.

Βραβευθὲν κατά τὴν τελευταίαν παγκόσμιον Ἐκθεσιν τοῦ Λυών.

Τὰ λαμπρότερα ποτά, τὰ ὑγιεινότερα καὶ γευστικώτερα, ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ κατασκευάζονται έν τῷ ἐργοστάσιῳ τούτῳ, ἔνθα γίνεται χρῆσις ὀλικῶν ἀγνοσάτων καὶ πρώτης ποιότητος.

Τὰ Κοινὰ, μαστίχη, οὐζο, βανίλα, ἀγγέλικα, κτλ. οὐ μόνον προτιμῶνται έν Ἑλλάδι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ξένα πλοῖα σταθμεύοντα έν Ἑλλάδι προμηθεύονται ἤδη τοιαῦτα ἐκ τοῦ ἀρίστου τούτου ἐργοστασίου.

Ὅσοι δὲν τὰ ἐδοκίμασαν ἔτι, ἀναντιρρήτως ἀγνοοῦσι τὴν πρόδον τῆς ἑλληνικῆς μιᾶς ταύτης βιομηχανίας

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Βραβευθὲν έν τῇ Δ' Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει

Ἐν τῷ λαμπρῷ καὶ ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον διεσκευασμένῳ τούτῳ ζαχαροπλαστείῳ κατασκευάζονται παντοειδῆ γλυκίσματα, ζαχαροπήκτα πρωτοφανῆ καὶ ποιότητος ἀρίστης. Τὰ δὲ κομψέτα του εἰσιν ἑκτακτα, ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ ἐκλεκτότερα τῶν καλλιτέρων Ἀθηναϊκῶν ἐργοστασίων καὶ βραβευθέντα έν τῇ Δ' Ὀλυμπιακῇ Ἐκθέσει.

Οἱ βυλόμενοι προσελθέτωσαν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Η ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

Γ. ΖΑΡΟΥΧΛΙΩΤΟΥ

Ἐν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου τοῦ Α'

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἐν τῷ κομψοτάτῳ καὶ ὄντως εὐρωπαϊκῷ τούτῳ Κουρείῳ εὐρίσκει πᾶς φιλόκαλος καὶ φίλος τῆς καθαριότητος πᾶσαν τὴν δυνατὴν περιποίησην. Πρὸς δὲ τούτοις έν αὐτῷ ἐκτελοῦνται θερμὰ καὶ ψυχρὰ λουτρά.

Περιποίησις ἐξαιρετος. Σύνιστάται θερμῶς

ΕΞΕΔΟΘΗ!! ΕΞΕΔΟΘΗ!!

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

ΤΟΥ 1895 ΕΤΟΥΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΒΙΒΙΟΤΗΜΟΝΙΚ. ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΥΠΟ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

(Ἔτος πρώτον)

Ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὄρισθη, διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς „Φύσεως“.

Τῶν μὲν χρυσοδέτων δρ. 3

Τῶν δὲ ἀπλῶν δρ. 2

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Μετεκομίσθησαν ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὑπ' ἀριθ. 37 ἀπέναντι τοῦ Ἀρσακείου, ὅπου καὶ τὸ ἀρτισύστατον βιβλιοπωλεῖόν της.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ